

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. K.**, proti žalovaným **1/ M. B.**, bytom K., A., **2/ M. B.**, bytom K., A., **3/ M. B.**, bytom K., A., v konaní **o návrhu na určenie hranice medzi pozemkami**, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp.zn. 5 C 81/2004, o dovolaní žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. apríla 2009 sp.zn. 12 Co 85/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/, 2/ a 3/ **o d m i e t a.**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom z 1. decembra 2008 č.k. 5 C 81/2004-244 určil, že hranica medzi parcelou C.C., v prírode zastavané plochy a nádvoría s výmerou X. m² kat. úz. K., a C.C. zastavané plochy a nádvoría s výmerou X. m², ďalej C. parc. č. X. záhrady s výmerou X. m² vedené na LV č. X. kat. úz. K. vedie od doterajšieho lomového bodu č. X. cez novo určený lomový bod č. X. a novourčený lomový bod č. X. a končí na doterajšom lomovom bode č. X. podľa znaleckého posudku č. X. zo dňa X. grafická príloha č. X., vypracovaného Ing. A. K., znalcom z oboru geodézie a kartografie. Žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania do rúk právneho zástupcu JUDr. A. V. v sume 8 642,-- Sk v lehote 3 dní a rozhodol o trovách štátu a o zaplatení súdneho poplatku.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 23. apríla 2009 sp.zn. 12 Co 85/2009 na odvolanie žalovaných rozsudok okresného súdu potvrdil a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvého stupňa

vykonával dokazovanie v potrebnom rozsahu a dospel k správne právnemu záveru. Rozsudok okresného súdu považoval preto za vecne správny. K námietkam žalovaných týkajúcich sa znaleckého posudku uviedol, že znalec svoj znalecký posudok riadne odôvodnil, nielen v grafickej časti posudku, ale aj v jeho písomnej časti. Navyše, reagoval aj na pripomienky a prípadné sporné okolnosti, ktoré by mohli viesť i k inému záveru. Návrhu žalovaných na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania preto nevyhovel.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali včas dovolanie žalovaní. Navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedli, že odvolací súd postupoval nesprávne, keď bez bližšieho zdôvodnenia nenariadil vo veci pojednávanie. Vytýkali mu, že nenapravil pochybenia súdu prvého stupňa, ktorý na preukázanie pôvodných hraníc nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie a nevykonával dôkaz výsluchom pôvodnej vlastníčky parcely P. X., hoci tieto dôkazy navrhli vykonať. Z hľadiska objasnenia skutkového stavu veci a teda vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa išlo o dôležité návrhy, ktoré aj odvolací súd ponechal bez povšimnutia. Týmto postupom im odvolací súd znemožnil vyjadriť sa k správnosti znaleckého posudku a k celej veci v konaní pred odvolacím súdom. Konanie tak zaťažil vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolanie odôvodnili tiež tým, že odvolací súd (rovnako aj súd prvého stupňa) nezistil náležitým spôsobom skutkový stav veci a preto aj jeho právne závery sú predčasné.

Žalobca sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednáwanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 28. februára 2010).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Vady uvedené v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Pokiaľ dovolatelia namietali odňatie možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v nevykonaní nimi navrhnutých dôkazov treba uviesť, že nevykonanie všetkých účastníkom navrhnutých dôkazov nie je odňatím možnosti konať pred súdom, pretože v zmysle ustanovenia § 120 ods. 1 veta druhá O.s.p. je vecou súdu, aby rozhodol, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Za odňatie možnosti konať pred súdom nie je možné považovať ani to, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, v tomto prípade znalecký posudok znalca Ing. A. K..

Nenáležitú je aj tvrdenie žalovaných, že odvolací súd ponechal ich návrhy na doplnenie dokazovania bez povšimnutia. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia podrobne vysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné vykonať žalovanými navrhnuté kontrolné znalecké dokazovanie.

Nemožno prisvedčiť ani námietke dovolateľov, podľa ktorej odvolací súd postupoval nesprávne, keď bez bližšieho zdôvodnenia nenariadil vo veci pojednávanie.

V zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. v znení platnom od 15.10.2008 odvolací súd totiž môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, ak nejde o niektorý z prípadov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia, teda ak nejde o prípad, kedy je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (rozhodnutie o tejto otázke však patrí ako už bolo uvedené vyššie výlučne odvolaciemu súdu a nie účastníkom konania), alebo ak súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, alebo ak to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Keďže odvolanie v predmetnej veci bolo podané 22. januára 2009, t.j. za účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 384/2008 Z.z., a nešlo o žiaden z prípadov vyplývajúcich z § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd bol oprávnený podľa odseku 2 tohto ustanovenia rozhodnúť o odvolaní bez nariadenia pojednávania a sám bol oprávnený posúdiť, či doplní dokazovanie alebo nie.

Odvolací súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, pri prejednaní odvolania procesne nepochybil a teda svojim postupom žalovaným neodňal možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalovaným, ktorí úspech nemali (§ 243b od. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224

ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júla 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová